

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Fædra

Citation: Bang, Herman: "Fædra. Brudstykker af et livs historie.", i Bang, Herman: *Fædra. Brudstykker af et livs historie.*, J.H. Schubothes boghandel. Græbes bogtrykkeri, 1883, s. 202. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang11val-shoot-idm140665831834752/facsimile.pdf> (tilgået 16. september 2021)

Anvendt udgave: Fædra. Brudstykker af et livs historie.

Og naar de sad efter Middag, og hun følte hans Hoved mod sit Skød — det søgte jo altid om Støtte — og han sad taus og helt stille . . . og uden at hun vidste det, klappede hendes Hænder hans Haar — hvor var det ikke blødt.

Da, en Aften, var han falden i Søvn. Hans Hoved laa op mod hendes Knæ . . . Saa sank det ned; og hun løftede det op, saa varsomt og lagde det helt i sit Skød. Han sov og smilede i Søvn . . . Skæret fra Kaminen lyste mod hans Nakke . . . mod de fine og smaabitte Haar . . . Saa havde hun bøiet sig ned, og hurtigt kyskede hun hans Nakke . . . Han sov.

Saadan var det kommet.

Saa tit, han gjorde noget, ingen anden kunde finde paa, noget af det ubegribelige, som var hans Væsen, og hun sagde til ham:

— Carl — det kan De ikke — det gaar ikke an.

Og han saa forundret paa hende og spurgte: Hvad — hvorfor ikke?

En Aften, der var Selskab, havde han lagt sig ved hendes Fødder, og lidt efter havde han støttet sit Hoved til hendes Skuldre. Hun blev forlegen og flyttede sig. Og bagefter, da Gæsterne var borte, havde hun skændt, og han forstod hende ikke. Har jeg støttet mig til Dem? . . . Det tænkte jeg ikke over . . . Men hvorfor kan man ikke det? havde han sagt . . . Og hun havde tiet forvirret.